

Την κλοπή του Παλλάδιου ανέλαβαν ο Οδυσσέας και ο Διομήδης. Νύχτα χώθηκαν σ' έναν από τους οχετούς και βγήκαν στην πόλη. Ξέροντας τα κατατόπια, ο Οδυσσέας οδήγησε τον σύντροφό του ως τον ναό. Αιφνιδίασαν και σκότωσαν τους φρουρούς. Η αφαίρεση του Παλλάδιου αποδείχτηκε εύκολη υπόθεση. Ο Διομήδης το κουβαλούσε, ο Οδυσσέας ερχόταν πίσω του με γυμνό σπαθί, καλύπτοντάς τον.

Στα μισά, ο Οδυσσέας προθυμοποιήθηκε να κουβαλήσει αυτός το Παλλάδιο. Θα το παρέδιδε ο ίδιος στον Αγαμέμνονα και θα είχε όλη τη δόξα δική του. Ο Διομήδης όμως έκανε την ίδια σκέψη για δικό του λογαριασμό. Αρνήθηκε να το δώσει. Ο Οδυσσέας σκέφτηκε πως, έτσι που βάδιζε πίσω του, θα μπορούσε να σκοτώσει τον φίλο του κι έπειτα να πει ότι χτυπήθηκε από Τρώες. Θα τους έλεγε ολόκληρο παραμύθι για τη δήθεν μάχη που έδωσαν και πώς αυτός κατάφερε να φέρει το Παλλάδιο στα στρατόπεδο. Διπλή θα ήταν η δόξα του.

Ύψωσε το σπαθί να χτυπήσει τον Διομήδη. Όμως κι αυτός δεν ήταν χαζός. Γνώριζε τον φίλο του κι απ' την καλή κι απ' την ανάποδη. Καθώς είχαν πίσω τους το φεγγάρι, οι σκιές τους έπεφταν μπροστά. Κι ο Διομήδης παρακολουθούσε τον Οδυσσέα κοιτάζοντας τη σκιά του. Είδε το χέρι με το σπαθί να υψώνεται, γύρισε απότομα, παράτησε το Παλλάδιο κι έπιασε τον Οδυσσέα με λαβή, αφοπλίζοντάς τον.

Μετά, ο Διομήδης κράτησε το Παλλάδιο με το ένα χέρι και το γυμνό σπαθί με το άλλο. Και υποχρέωσε τον Οδυσσέα να βαδίζει μπροστά του άοπλος, τσιγκλώνοντας τον με την άκρη του σπαθιού. Ο Οδυσσέας άρχισε τις εξηγήσεις. Φίλοι ήταν. Δεν είχε σκοπό να τον σκοτώσει. Κι εντάξει. Η δόξα ανήκε στον Διομήδη. Αυτός κουβαλούσε το Παλλάδιο. Δεν χρειαζόταν για τον λόγο αυτό να χαλάσουν τη φιλία τους.

Όσπου να φτάσουν στο στρατόπεδο, τα είχαν βρει. Το επεισόδιο έμεινε μεταξύ τους. Μόνο οι δυο τους και ο ποιητής το γνώριζαν.

(τελευταία επεξεργασία, 17 Μαρτίου 2022)